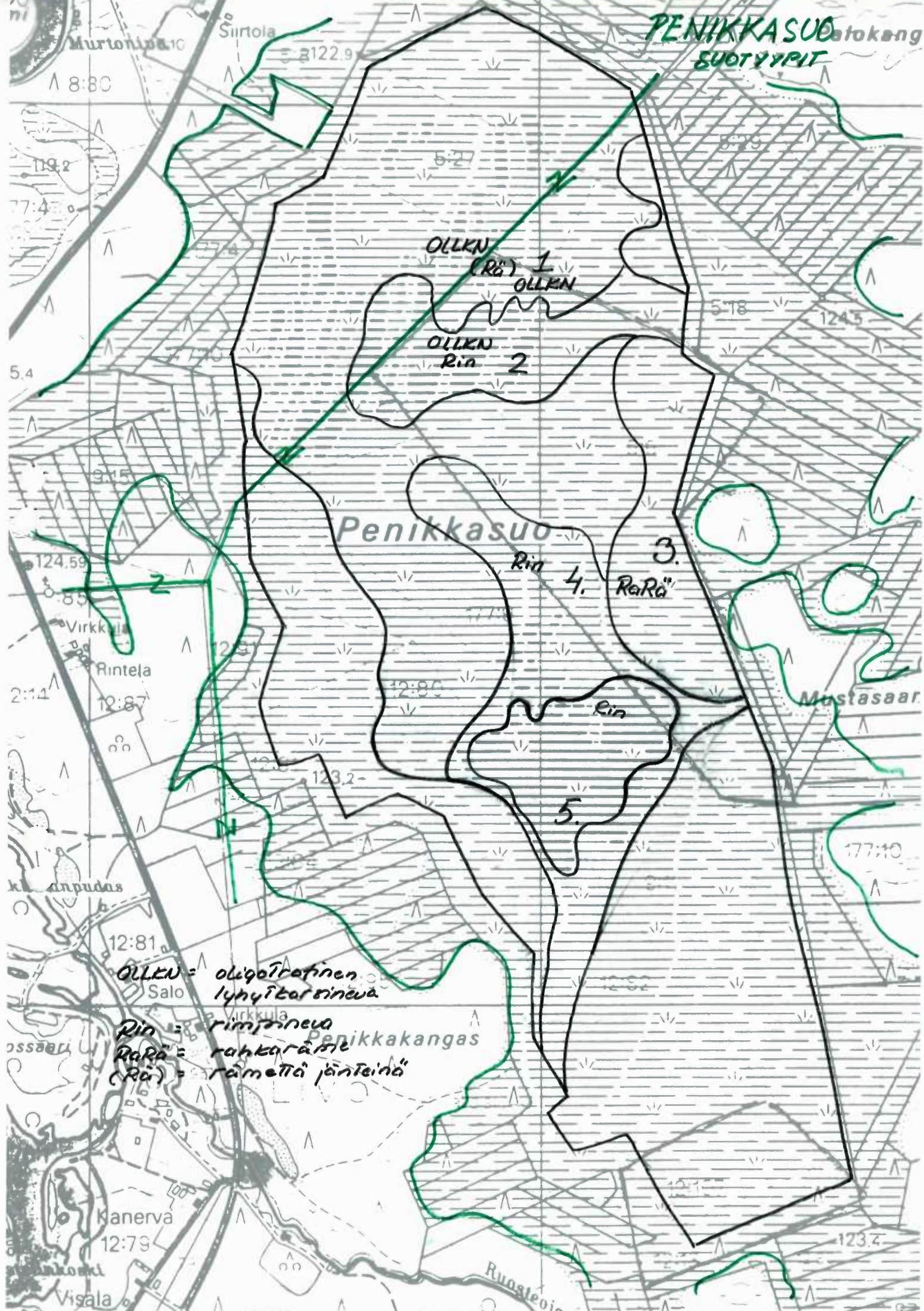

PENIKKASUO
SUOTYYPIT

OLLKN (Rä) 1
OLLKN

OLLKN Rin 2

Penikkasuo Rin 4.

3. RaRa

Rin

5.

- OLLKN = oligotrofinen lyhytkarsineva
- Rin = rimmeneva
- RaRa = raikkarakas
- (Rä) = rämettä jäntäinä

Ruostejoja

Penikkasuo

biologi, Eija Halkola ja geologi, Päivi Lötjönen

Maastoinventointi: 15.7. 1997

Kunta: Pudasjärvi

Karttalehti: 3514 12

Koordinaatit: x=7274,1 y=3498,9

Alueen pinta-ala: 50 ha

Suon tila: enimmäkseen luonnontilainen, reunat ojitettu

Suon yleiskuvaus

Penikkasuota ympäröivät paikoin suon reunaosiinkin ulottuvat metsäojitukset. Suo on reunoiltaan ojitettu. Suon poikki kulkee sähkölinja. Penikkasuo on kuitenkin säilynyt etenkin suon keskiosista enimmäkseen luonnontilaisena.

Suo on valtaosiltaan väli- ja rimpipintainen rämejänteinen avosuo. Väli- ja märkäpintaisia suokasvillisuustyyppejä ovat oligotrofinen lyhytkorsineva sekä etenkin keskiosien rimpineva. Paikoin rimpinevaosissa on laajoina aloina avovesipintaa. Rämejänteet ovat rahkarämettä sekä suon korkeimmilla mäntyä kasvavilla jänteillä isovarpurämettä. Kuivemmillä osilla ja reuna-alueilla suokasvillisuustyyppinä on rahkarämettä.

Suokasvillisuus on alueen suokasvillisuustyypeille ominaista indifferenttiä tai vähäravinteisuutta ilmentävää lajistoa. Penikkasuon nevatyypeille ominaisia lajeja ovat etenkin välipinnalta tavattavat tupasvilla (*Eriophorum vaginatum*) ja tupasluikka (*Trichophorum cespitosum*). Väli-rimpipinnan luonnehtialajeja taas ovat mutasara (*Carex limosa*), leväkkö (*Scheuchzeria palustris*) sekä raate (*Menyanthes trifoliata*). Myös pitkälehtikihokki (*Drosera anglica*) kuuluu rimpipinnan kasvilajistoon. Sammalista yleisimpiä ovat vähäravinteisuutta ilmentävät mätäspintojen ruskorahkasammal (*Sphagnum fuscum*) ja välipintojen kalvakkarahkasammal (*Sphagnum papillosum*). Tyypillistä tutkitulle alueelle ovat vähäsammaliset, avoetiset rimmet.

Penikkasuolla ei havaittu uhanalaiseksi luokiteltuja putkilokasvi- eikä sammallajeja.

Suokasvillisuustyytit

Osa-alue 1.

Suon pohjoisreunassa vallitseva välipintainen oligotrofinen lyhytkortinen neva yhdistyy rämejänteisiin. Rahkarämemättäillä kasvaa myös runsaasti hillaa (*Rubus chamaemorus*). Suon pohjoisosan jänteillä ja niihin liittyvillä välipinnoilla esiintyviä sammalia ovat mm. ruskorahkasammal, punarahkasammal (*Sphagnum magellanicum*), kalvakkarahkasammal ja jokasuonrahkasammal (*Sphagnum angustifolium*). Rimmistä löytyy mm. happrarahkasammalta (*Sphagnum riparium*).

Osa-alue 2.

Mätäspinta on matalampaa tällä osa-alueella. Rimpipinta lisääntyy ja muuttuu paikoin jo avovetiseksi. Välipinta on edelleen lyhytkortista nevaa koko suolle tyypillisine luonnehtialajeineen. Lisäksi laikkuina kalvakkarahkasammalvälipintaa. Muilla kuin avovetisillä rimpipinnoilla esiintyy silmäkerahkasammalta (*Sphagnum balticum*).

Osa-alue 3.

Tutkitun suoalueen itäreunassa vallitsevana suotyyppinä on rahkaräme, joka valtalajistoa ovat hilla, variksenmarja, suokukka sekä vaivaiskoivu. Vallitsevana sammalena tällä tyypillä on mätäspinnan ruskorahkasammal. Lisäksi mätäspinoilla esiintyy rusorahkasammalta (*Sphagnum rubellum*) ja niukasti harmaaporonjäkälää (*Cladina rangiferina*) ja torvijäkälää (*Cladonia*). Rahkarämeeseen yhdistyy enimmäkseen tupasvillaa kasvava (mätäs-)välipinta. Välipinnoilla ja jonkin verran mätäspinoilla esiintyy jokasuonrahkasammalta. Myös suon muille osille tyypillistä kalvakkarahkasammalta esiintyy välipinnoilla. Vähäisessä määrin tällä osa-alueella on myös rimpinevalaikkuja. Rimpipinnalla esiintyy mm. sararahkasammalta (*Sphagnum fallax*).

Osa-alue 4.

Rämejänteillä kasvaa kitukasvuisia mäntyjä ja rämevarpuja. Sammalista jänteiltä tavataan mm. seinäsammalta (*Pleurozium schreberi*), ruskorahkasammalta, kangasrahkasammalta sekä harmaaporonjäkälää. Lyhytkortisella nevaosalla kasvaa mm. tupasluikkaa ja tupasvillaa. Rimpipinnan osuus on lisääntynyt tässä Penikkasuon osassa. Väli- ja rimpipinnoilla vähäisenä esiintyvät sammalajit eivät poikkeaa suon pohjoisemmista osista. Rimpipinnalla kasvaa paikoin runsaasti leväkköä. Paikoin rimpinevoilla on jopa avovettä sekä ruopparimpeä, joista sammalet tyypillisesti puuttuvat.

Osa-alue 5.

Suon märimmissä rimpinevaosissa on laajoina aloina avovesipintaa. Vesirajassa kasvaa runsaasti mutasaraa ja tavataan paikoin haprarahkasammalta. Mätäspintaiset rämejänteet ja välipinnan kasvillisuustyytit ovat samoja kuin suon muissa osissa.

Kasvi- ja sammallajiluettelo:

Putkilokasvilajit:

Pinus sylvestris

Betula nana

Andromeda polifolia

Empetrum nigrum

Vaccinium oxycoccos

Vaccinium microcarpon

Vaccinium uliginosum

Ledum palustre

Rubus chamaemorus

Menyanthes trifoliata

Scheuchzeria palustris

Drosera rotundifolia

Drosera anglica

Trichophorum cespitosum
Eriophorum vaginatum
Eriophorum angustifolium
Carex limosa
Carex pauciflora
Carex sp.
Carex lasiocarpa
Carex magellanica

Sammalet ja jäkälät:

Sphagnum fuscum
S. rubellum
S. capillifolium
S. papillosum
S. magellanicum
S. angustifolium
S. riparium
S. balticum
S. fallax
Pleurozium screberi
Polytrichum strictum
Aulacomnium palustre
Odontochisma elongatum
Dicranum elongatum

Lecladophila ericetorum
Cladina rangiferina
Cladonia

PENIKKASUO 1997

Alue 1. ←
Vallitsevana
suotyyppinä
oligotrofista
lyhytkorsinevaa.
Vallitsevaa
uälipintaa
etualalla.

Alue 2. ↓
Rimmet alkavat
paikoin olla
märempiä

PENIKKASUO 1997

Alueiden 1 ja 2
vällpintavalttaista
kasvillisuutta.

PENIKKASUO 1997

Alueen 3 rajkarämeitä.

PENIKASUO 1997

Alueen 4 rimpää.

PENIKKASUO 1997

Alue 5:n
avouetisiä
osia.